

PROHVET

Oktoober 2023

JUHTKIRI

Tere jälle, kallid lugeja!

Pole sind ammu näinud. Oi, mida kõike on selle ajaga koolis juhtunud: koolil oli 30. aastapäev, president sai valitud ja rebased said ristitud. Kõigest sellest ja muust võid sa lugeda käesolevast lehest. Meie toimetusse on ka, muide, ilmunud mõned uued näod, keda saad samuti selles lehes näha. Aga ega ma pikka juttu ei keeruta ja lasen sul nüüd ülejäänud lehte uurida.

Mõnusat lugemist, kallikene!

Peatoimetajad

Luule-Mari Meriste ja Karoliine Nõmmik

Peatoimetajad:

Karoliine Nõmmik (12. klass)

Luule-Mari Meriste (11. klass)

Keeletoimetaja:

Kristiine Merzin (12. klass)

Küljendaja:

Berit Aren (11. klass)

Toimetus:

Lea Novikov (11. klass)

Ronja Puusepp (11. klass)

Karmen Nõmmik (10. klass)

Bianca Daria Sosnovski (10. klass)

Elo-Lee Maran (9.a klass)

Elise-Laureen Müller (6.b klass)

Marta Prikk (6.b klass)

Juhendaja:

Õpetaja Mai Pallon

Kontakt:

IG: @katoliku_prohvet

Sisukord

Tartu Katoliku Hariduskeskuse juured.....	lk 2–8
Rebaste ristimine.....	lk 9–11
Intervjuu õpilasesinduse uue presidendi Ramon Lucas Ijega.....	lk 12–13
Tunne oma õpetajat: Jane Krasilnikova.....	lk 14–16
Muusikanurk.....	lk 17–18
“Gran Turismo”- mängurist elukutseliseks võidusõitjaks.....	lk 19–22
Omaloomingunurk.....	lk 22–23
Oktoobrikuu horoskoop.....	lk 23–26

Tartu Katoliku Hariduskeskuse juured

Lea Novikov ja Elo-Lee Maran

Meie armsa kooli 30. sünnipäeva puhul oleme toimetusega kokku kogunud igasugust huvitavat informatsiooni meie kooli asutamise, ajaloo, vapi ja palju muu kohta! Intervjuud õpetajatega, vanad albumid ja esitlused – just nende alusel teame, mis, kus ja kuidas meie koolis toimunud on.

Asutamine

Meie kool asutati ametlikult 1993. aastal, kuid jutud kooli loomisest käisid juba 1991. aastal. Nimelt oli Eesti Vabariik just vabaks saanud, kuid sellegipoolest laiusid kõikjal üle Eesti nõukogudeaegsed “kombinaatkoolid”, kasutati endiselt vanaaegseid õpetamismeetodeid ning kristlikust õppesist poldud peaaegu et kuuludki. Seega otsustasid osa lapsevanemaid ja katoliku koguduse liikmed luua iseenda kooli – lastevanematelt lastele. Juba alguses pakuti välja igasuguseid uusi ideid: lapsevanemad soovisid ise lapsi õpetada, räägiti ka ladina keele õppimisest ning igasuguste innovaatiliste õppemeetodite kasutamisest.

Esimesed aastad

Esimesed aastad ei olnud lihtsad, kuid nii õpetajatel kui ka lastevanematel oli ühine

eesmärk, mida usinalt täitma asuti. Ühed esimesed õpetajad olidki algkooliõpetaja Jane Krasilnikova, põhikooli õppejuht Silvi Sokk, inglise keele õpetaja Monika Kaldalu ja loodusainete õpetaja Katrin Lõhmus. Algusaastatel ei kasutatud õppetöös üldse õpikuid, vaid iga õpetaja tegi ise töölehti ning printis need välja. Igal õpilasel olid kaasas tundide tarbeks mapid, kus töölehti hoida, ning nagu Jane Otis nentis, läksid nii mõnelgi mapid või töölehed kaduma. Samuti ei olnud lihtne pidevalt ise materjali luua, kuid õnneks tegid õpetajad ühtse perena koostööd ning jagasid materjale, ideid, katseid ja õpetamismeetodeid. Töölehtede ja tundide jaoks võeti eeskuju lääneriikide kirjandusest, eriti kirjanduse-, looduse- ja teadusteemalistest raamatutest. Tartu Katoliku Kooli töölehed olid isegi nii populaarsed, et õpetajad käisid neid teistes koolides tutvustamas koos rakendatud õppemeetoditega. Just nii, Tartu Katoliku Kooli. Meie kool ei ole alati kandnud nime Tartu Katoliku Hariduskeskus, kunagi oli siin vaid kuueklassiline algkool. Esimesed kaks lendu, kes kooli lõpetasid, olidki kuueklassilised, kuid lapsevanemate survele muudeti kool lõpuks ikkagi 9-klassiliseks põhikooliks. Kui laps juba

esimesed kuus aastat Tartu Katoliku Koolis käinud on, ei tahaks teda kuidagi kuhugi mujale saata. Neid esimest kahte klassi kahjuks ametlike lendude arvestusse ei võeta, kuid see-eest on need õpilased endiselt meie kooli vilistlased.

Ka koolipäev nägi algusaastatel natuke teistsugune välja. Esimene tund oli mängude ja sisseelamise tund, kus õpilased said mängida erinevaid mänge ning rääkida oma eelnevast päevast. Ka ülejäänud tunnid olid mängulised:, ei olnud niivõrd palju seda tavapärast pingis istumist, mida me tänapäeval kogeme, vaid toimus “avastav õpe”, mida praegugi algkoolis rakendatakse. Õpetajad üritasid leida uusi ja põnevaid viise, kuidas lapsi õppetöösse haarata

ning muidugi toimusid tundide ajal ka meile tuttavad võimlemispausid. Iga klassi õpetaja pidi oma klassi päeva eest ise vastutama, mis andis õpetajatele palju vabadust, samas ka rohkem kohustusi. Sellegipoolest nautisid õpetajad seda vabadust, endiselt naudidvad ning leiavad, et see on pigem motiveeriv. Õpetamine ei tundunud nagu käsu täitmine ning direktorid usaldasid oma õpetajaid. Silvi mainis oma intervjuus, et kuigi koolil on olnud 8 direktorit, on nad kõik aru saanud, et õpetajad on ühtne pere ning toimub tihe koostöö.

Esimesed õpilased 1993

AJALUGU

*Katoliku kiriku
liikmed, kes kooli
asutasid 1993*

*Esimene direktor,
Mihkel Pilv. 2023.
aasta seisuga on
koolil olnud kaheksa
direktorit.*

Total immersion method

Me kõik teame, et üks meie kooli ühed kõige

tugevamaid õppeainedid on võõrkeeled, eriti inglise keel. Selle puhul võime tänada õde Mary't, kes tuli Kanadast Eestisse Vanalinna

Hariduskolleeegiumisse ning seejärel meie kooli tööle, tuues kaasa täiesti uue õppemeetodi. Olete ehk ennegi kuulnud täielikust

keelekümbelusest? Meetodi põhimõte on see, et õpilased ei hakka kohe alguses õppima grammatikat või tõlkima tekste, vaid õpetajad

räägivad nendega ainealases võõrkeeles, seega õpivad õpilased keelt, kui oma emakeelt. Soov oli jäljendada seda, kuidas lapsed õpivad oma vanematelt emakeelt: neid kuulates ja kuuldut jäljendades, seoseid luues. Selline õpetamismeetod on vägagi mänguline ja visuaalne, hõlbustades võõrkeeletõpet.

Koolimajad

Kas teadsite, et esimestel aastatel toimus õppetöö praeguses Pauliine lasteaia majas?

Õde Mary tõi endaga kaasa ka Monika Kaldalu, kes algselt jälgis Mary õpetamist ning hiljem asus ka ise sama meetodi järgi õpetama. Monika sõnul oli Mary

õppetöösse vägagi pühendunud, tihtipeale õpetades vahetunni lõpuni välja. Käesoleval aastal sai õde Mary 100 aasta vanuseks ning elab hetkel jälle Kanadas! Just tänu tema uuele meetodile on meie kool niivõrd tugeva võõrkeeletõppega.

Meie kool on sellest ajast saati päris palju kasvanud: koolist hariduskeskuseks. Enne Joosepi maja osteti Agathe maja, mis oli alguses

palju väiksem ning halvemas korras, kui praegu. Kusjuures elasid Silvi ja Jane Agathe maja ülakorrusel, seal, kus hetkel asub kantselei. Seepärast oligi kool justkui kodu - koos pere ja õpilastega! Agathe maja sai oma nime samanimelise organisatsiooni järgi, kes majas eelnevalt tegeles.

Joosepi maja lugu on aga natuke huvitavam: nimelt palvetasid nunnad püha Joosepi poole, et Oru 3 tänava maja kooli omandiks saaks. Vahetult peale seda ostiski kool endale endise lastehaigla maja Oru tänaval, mida me tänapäeval teame algkoolimajana. Mitu õpetajat mainisid, et haigla lõhn ei kadunud sealt veel mõnda aega. Kuna püha Joosepi poole palvetatud sai, nimetatigi maja tema järgi. Pauliine sai oma nime pinda rentiva lasteaia nime järgi, mis meie kõrval tänapäevani tegutseb.

Kunagi oli kooli kasutusel ka Inseneride maja, Veski 2, kus hetkel elavad koguduse nunnad. Kool

kasutas sealset saali, kuid kuna maja oli halvas seisus, ehitati juba olemasolevasse koolimajja aula. Joosepi majja ehitati ka spordisaal ning tegutsema hakkas ka Tartu Katoliku Hariduskeskuse spordiklubi. Agathe maja on ilmselt kõige rohkem ehitatud: kunagi olid praeguse C-korpuse ja kunagise Kultuurikoja ruumide asemel hoopis garaažid. Kultuurikoja, lasteaia ja spordiklubi lisandumisega oligi kool sunnitud ennast ümber nimetama Tartu Katoliku Hariduskeskuseks aastal 2006.

Kunagi ostis ka kogudus koolile Alatskivi lähedale vana koolimaja väljasõitude ja laagrite tarbeks. Seal käidi õpilastega mitmeid kordi. Lähedal oli ka järv, kuid kuna maja oli juba niivõrd vana ja väike ning seal tekkis igasuguseid probleeme, näiteks levis ahju kütmisel suits tubadesse, müüs kirik soetatud koolimaja maha. Sellegipoolest on huvitav teada, et koolil on ka väljaspool Tartut kinnisvara olnud – ja veel koolimaja!

Alatskivi koolimaja. Pildil on paremalt alustades Isa Miguel, õde ning tema kõrval kooli üks direktoritest, Liivi Lõhmus.

Kooli logo

Kindlasti oleme kõik harjunud meie armsa koolillogoga, kuid kas teadsite, et koolil on kunagi olnud täiesti teistsugune logo? Seal ilutses naeratav buss, mille kohal hõljus tekst “Kutsutud vabaduseks”. Kust selline logo üleüldse tuli?

Koolil oli alustades vaja logo ning otsiti sümbolit, mis kooli esindaks. Kuna kogudusel oli väike buss, millega õpilasi ja õpetajaid väljasõitudele sõidutati, otsustati, et just see sobibki kooli sümboliks. Tunnuslause “Kutsutud vabaduseks” lisati sinna, kuna kool oli oma aja kohta vabameelne, isegi “kergelt hipilik”. Ei olnud just tavapärane, et sel ajal tegutseb kool, kus ei kasutata õpikuid, toimub uudne õpe ning on kõigele lisaks kristlik. Nagu näha, on meie kool juba algusaastatest peale erinev olnud. Kahjuks läks kooli buss ajaga katki, nimelt tuli käigukang ära, kuid nähtavasti ei ole meie pikaajalised õpetajad vana koolibussi veel unustanud.

Uus kooli vapp on punane, kolme küünla ja tähega. Olete iial mõelnud, kas ja mis tähendus neil on? Vapil on isegi kaks erinevat punast: üks, erksam neist, on Tartu linna vapi punane ning tumedam püha Franciscuse punane. Täpselt nii, meie kooli kaitsepühak on püha Franciscus. Vapi ülaosas asetsev täht on kolme kuninga täht ning täht sobivat sinna seepärastki, et kool asub Tähtveres, justkui tähe veerul. Logo kolm küünalt sümboliseerivad kooli, kodu ja kirikut. Vapi kujundas heraldik Priit Herodes.

Kooli hümn

Oli aeg, mil koolil polnudki hümn. Õnneks arvas meie endine direktor, Heiki Haljasorg, et hümn peaks ikkagi olema ning pani kaks lapsevanemat vastutama hümn loomise eest.

Õpilaste seas saadeti isegi laiali küsitlus, et teada, mida nemad hümnis näha sooviksid. Erinevaid ideid oli palju, mõni soovis isegi, et kooli ees asuv kuusepuu oleks hümnis mainitud. Hümniviisi lõi Tõnis Mägi ning hiljem lisas sõnad Kristiina Ehin. Mõned soovid olid direktoril endal ka: näiteks pidi hümnis kindlapeale olema ladinakeelseid sõnu. Hümniesmaettekannet toimus 2015. aastal.

Lõpetuseks

Tartu Katoliku Hariduskeskus on paljudele südamelähedane paik paljudele: nii õpilastele kui ka õpetajatele. Intervjuu käigus mainisid kõik õpetajad, et ei õpetaks kusagil mujal, kuna meie kool on ühtne pere, kus õpetajad saavad üksteisega hästi läbi ning alati on olemas

abivalmis ja heatahtlik õhkkond. Kahtlen isegi, kas on olemas teist sarnast kooli, kus õpetajatel on niivõrd hea meel õpetada. Mõni ütles isegi, et kuna kool on pidevas muutumises, ei hakka siin kunagi igav, sest iga päev toob endaga kaasa midagi uut. Kuigi kool on teistega võrreldes noor, on ta ennast kindlasti ära õigustanud ning särab nii oma pakutava hariduse taseme kui ka hea ja vaba õhkkonna pärast. Võin isiklikult öelda, et ei suuda ära oodata, nägemaks, mida kool tulevikus ette võtab ja kuidas füüsilisel kujul veel muutuda võib. Kindlasti on ees palju suurt ja põnevat.

Palju õnne, Tartu Katoliku Hariduskeskus!

Rebaste ristimine

Luule-Mari Meriste

Gümnaasiumi üks tähtsamatest traditsioonidest on rebaste ristimine. Nendele, kes ei tea, on rebaste ristimine üritus, kus kogunud 12ndikud (ehk jumalad) võtavad enda tiiva alla värsked 10ndikud (ehk rebased). Rebaste kohustus on teha kõike, mida jumalad käsivad ja jumalad on vägagi kiuslikud. Selle käigus karastatakse 10ndikke tulevaseks gümnaasiumi kogemuseks.

Jumal Barbara ja tema rebane Katarina

21. septembril oli meie koolis uute rebaste ristimine. Rebased olid riietunud kui superkangelased ja kogunesid koolimaja ette hommikuvõimlema. Jumalad olid vaestele rebastele ette valmistanud turgutava ja tükilise hommikujoogi, mida ka mulle pakuti, aga pärast selle nuusutamist pidin ma siiski keelduma. Jook oli tehtud erinevatest puu- ja juurviljadest, mis olid kokku püreestatud (kindlasti ei maitsenud see hästi, kuna see lõhnas kohutavalt). Siis tehti ka rebastele kindlaks käsud, mida nad järgima peavad. Kui jumalad hüüavad “Eesti!”, peavad rebased rivvi võtma ja käsi südamel karjuma “me armastame Eestit!”. Kui jumalad hüüavad “Aamen!”,

peavad rebased põlvitama ja hüüdma vastu “Aamen!”

Mõnel ebaõnnelikumatel rebastel seoti teibiga jalad kinni ning nad pidid kõikjale koos lonkama. Aga kuna oli ikkagi koolipäev, ei saanud jumalad neid lõputult kiusata, vaid tuli kõigil tundidesse minna.

Ka vahetundidel ei saanud rebased rahu. Koheselt hakkasid helkurvestides jumalad käsklusi jagama. Rebased pidid ära õppima tantsu “oige ja vasemba”, mida organiseeris üllatavalt kannatlik Theodor. Kinniteibitud rebastel tehti selle tantsu jaoks erandlikult jalad lahti. Pärast harjutamist tuli neil kõigil tants lõpuks isegi hästi välja.

Ühel vahetunnil tekkis 12ndikel küsimus: kui palju inimesi mahub C117 klassi vastas olevasse vetsu? Ei pidanud kaua mõtlema, tuli lihtsalt rebased sinna sisse kamandada. Pärast korralikku sehkendamist mahtus sinna 16 õpilast.

Neljapäevase söögina ootas söögivahetunnil inimesi supp, kuid kui 10ndikud lauda jõudsid, leidsid nad enda eest vaid kahvlid, millega nad sööma pidid. Jumalad valvasid pingsalt, et keegi rebastest kuskilt lusikat saanud pole. Ega rebase elu ei peagi lihtne olema.

Sellel päeval oli juhuslikult ka kooli presidendi valimised, kuhu kandideerisid kaks kostüümides rebast: Ramon ja Simon. Debatt oli tuline ja küsimusi oli palju.

Pakkusin Margile (jumalale), et ta peaks oma rebase saatma midagi lolli pärima. Nii ta ütleski oma rebasele Sandrale, et ta läheks ja küsiks “Millal tuleb kooli pallimeri?”. Vastus ei olnud kahjuks “varsti”.

Pärast tunde said rebased mõnda aega puhata, kuid siis tuli selle imelise päeva teine pool: Apraaditehases toimuv pidu. Seal mängisid rebased mõne mängu ja tegid traditsioonilise Kahooti meie kooli kohta. Atmosfäär oli seal väga mõnus ja oli näha, et nii mõnelgi jumalal oli siis pingelangus kõige korraldamisest. Nüüd sai veidi rahuneda.

Siis tuli hetk, mille jaoks olid rebased juba kaua valmistunud: *playback*. Esituses olid: Katy Perry – „Hot'n'cold", Justin Bieberi – „Baby", Nublu – „Kastehein", Käärijä – „Cha Cha Cha" ja PSY – „Gangnam Style". Kõik esitused olid imelised, kuid oma värviliste kostüümide ja imelise koreograafiaga võitis žürii südamed “Cha Cha Cha”. Ja ma pean nõustuma. Annabret tegi Käärjana võrratut tööd. Kuid ei saa mainimata jätta ka minu isiklikku lemmikut, "Gangnam Style'i". Ma poleks kunagi osanud arvata, et selle laulu võtab täielikult üle õpetaja Katrin Lõhmus, kes tantsis seal nii, et vähe ei ole. See oli kindlasti minu jaoks selle päeva tipphetk.

Siis sai süüa pitsat ja veidi hingata. Samal ajal tulid lavale meie gümnaasiumi vilistlased, kes

Oige ja vasemba õpetamine

REPORTAAŽ

tegid uutele gümnaasistidele loengu “vilistlaste nipinurk”, kus nad jagasid trikke, mida olid ise raskel viisil nende kolme aastaga õppinud. Loodan, et 10ndikud panid ikka kõik nupid kõrva taha!

Kui pidu läbi sai, hakkasid jälle jumalad rebaseid kuskile juhatama. Kuperjanovi tänaval aga pidid kõik seisma jääma ning rebastel seoti silmad kinni. Nii pidid nad ööpimeduses seiklema käsikäes. Mine sa tea, kuhu nende tee edasi viis...

“Gangnam style” Katrin Lõhmusega

Pilt: Karl August Menson

Intervjuu õpilasesinduse uue presidendi Ramon Lucas Ijega

Karmen Nõmmik

21. septembril toimus Joosepi maja saalis õpilasesinduse valimisdebatt, kus presidendi- ja asepresidendikandidaadid tutvustasid end ning enda mõtteid. Peale seda said kõik Stuudiumis oma hääle anda ning 22. septembri hommikul kell 9 olid tulemused teada. Presidendiks sai Ramon Lucas Ije 10. klassist.

Kuidas tekkis mõte kandideerida õpilasesinduse presidendiks? Kuidas sa valimisteks valmistusid?

Kui nägin, et oli võimalus kandideerida presidendiks või asepresidendiks, teadsin, et see võib olla põnev ning õpetlik. Rääkisin sellest enda ema, isa ja pärastpoole ka õega. Nad kõik aitasid mind kõne jaoks teksti kirjutamisega või selle ette kandmisega.

Kuidas tundsid end, kui said teada, et uus president oled just sina? Kas olid üllatunud?

Kui sain teada, et presidendiks sain, läks mul pulss kõrgeks. Olin nii üllatunud kui ka õnnelik selle üle, sest nüüd saan ennast proovile panna.

Mida arvad meie koolist praegu?

Meie kooli kohta võin praegu öelda seda, et

kõik õpetajad on sõbralikud ning valmis aitama nii mind kui ka teisi, kui millegagi abi on vaja. Lapsed on ka tublid, mängivad vahetunnis koos pinksi või õues palli.

Mis on sinu mõtted, mida võiks kooli juures muuta või mida lisada?

Praegusel hetkel olen toonud õpilaste puhkeruumi uusi markereid, aga plaanin kooli tulevikus tuua veel erinevaid asju ja planeerida üritusi, mis pakuvad lastele lõbu ja mõtlemist, sest minu arvates peaks kool lõbus olema, kuid õppima ikkagi peab.

Kuidas kirjeldaksid ennast kolme sõnaga ja miks just nii?

Olen abivalmis, viisakas ja lahke. Valisin just need sõnad, sest olen alati valmis aitama õpetajaid või teisi õpilasi ükskõik millega, kui neil seda vaja on.

Kes on sulle suurimaks eeskujuks?

Minu suurimaks eeskujuks on mu vanemad, sest nemad on mind terve elu õpetanud ja minu eest hoolt kandnud.

Millega tegeled vabal ajal? Mis on asjad, mis sind õnnelikuks teevad?

Oleneb peamiselt sellest, mis järgmiseks päevaks teha vaja on, kuid vabal ajal käin trennis, mängin ja veedan perekonnaga aega. Mind teeb õnnelikuks palju asju, olgu need siis mu sõbrad, trennis käimine või perega suhtlemine.

Mis on üks tähtis õppetund, mille oled elult saanud? Kuidas on see sind edasises elus aidanud?

Üks tähtsamaid õppetunde, mis ma elult saanud olen, oli siis, kui mulle internetis järgmised sõnad öeldi: “Ära kunagi proovi, vaid alati tee”. Sellest hetkest saadik olen kogu aeg mõelnud, et ma teen midagi ära, mitte ma ei proovi seda ära teha.

Millise oma saavutuse üle oled kõige uhkem?

Kõige uhkem olen selle üle, kuidas ma olen ilusti õppinud ja kuulanud oma vanemaid. Ma arvan, et kui ma poleks neid kuulanud või õppimisega vaeva näinud, ei oleks ma praegu siin koolis.

Kas sooviksid veel midagi lisada? Mõni motiveeriv lause näiteks.

Tahaksin kõigile öelda needsamad sõnad, mis mulle kunagi öeldi: “Alati tee, mitte proovi”.

Pilt presidendist

Tunne oma õpetajat: Jane Krasilnikova

Marta Prikk ja Elise-Laureen Müller

Oled sa kunagi tahtnud oma õpetajatega paremini tutvavaks saada? Või vahel mõelnud, kelleks nad tahtsid väiksena saada? Või kui kaua nad üldse meie koolis töötanud on? Kui jah, siis õnneks on sul nüüd see võimalus. Küsimustele vastab Jane Krasilnikova, praegune 3.b klassijuhataja ning kunagine järjestuselt teine Tartu Katoliku Hariduskeskuse direktor.

Kelleks sa tahtsid väiksena saada?

Mulle meeldis väga lastega tegeleda ja juba väiksena olla õpetaja. Ma mängisin kodus tihtipeale kooli, kus mina olin õpetaja ja mu vend oli õpilane. No ja siis olid seal veel õpilasteks kaisukarud ja nukud ja kõik, kes seal ka istusid. Mul olid kriidid olemas ja ma tegin ise tahvli. Võibolla sealt mingi pisik alguse saigi. Kuigi ma ei kindlasti ei teadvustanud, et minust peaks päriselt saama õpetaja.

Miks sa hakkasid õpetajaks?

No, õpetajal on ju toredad suvepuhkused (*muheleb*). See, et suvel on puhkus, on õpetaja töö juures üks väga suur pluss. Aga kui tõsiselt mõelda, siis kindlasti on minu jaoks väga tähtis, et päevad ei ole kunagi ühesugused.

See, et iga päev on erinev. On küll olemas töörutiin, aga samas ei tea mitte kunagi ette, mida järgmine päev toob.

Miks sa tulid just meie kooli tööle?

See oli väga suur juhus, kuidas ma siia kooli sattusin. Ma olin just tulnud Saksamaalt, kus ma töötasin ka ühes lasteaias ja olin siis mõnda aega kodus olnud. Ma ei otsinud konkreetset tööd, sest ma teadsin, et ma ei taha minna kuskile tavalasteaeda või tavakooli. Ma nii-öelda ootasin õiget hetke. Ootamatult tuligi mulle pakkumine, et võiksin siia kooli proovima tulla. Ja nii ma sattusingi siia kooli tööle.

Mitu aastat sa oled meie koolis töödanud?

Ma arvan, et kevadest saab 30 aastat. Ma mäletan, et ma tulin 1994. aasta märtsis esimest korda.

Kas sa mäletad oma esimest tööpäeva siin?

Jah, ma mäletan, et ma tulin bussiga Türit, kus ma toona elasin. Tulin bussiga Tartusse ega teadnud isegi seda, kus kool asub. Otsisin seda päris tükk aega. Mäletan veel, et esimene inimene, kes mulle kooli peal vastu tuli, oli tolleaegne kooli kokatädi. Ta suunas mind

TUNNE OMA ÕPETAJAT

lasteaia rühma juurde, kus oli käputäis lapsi, kellega ma sain kohe tuttavaks.

Sa olid meie kooli teine direktor. Milline meie kool siis oli?

No, kindlasti oli väiksem. Meid oli väga vähe, nii õpetajaid kui ka õpilasi. Ja kindlasti oli ka vähem muresid, mida lahendada tuli. Samas oli see aeg põnev, sest me teadsime, et me tahame areneda ja mõtted käisid kasvamise suunas. Meil oli ju siis ainult üks koolimaja, mis asus Jakobi tänaval (Agathe maja). Oli vaja palju juurde ehitada, et meil oleks üldse spordisaal ja piisavalt klassiruumi.

Kui palju õpilasi sel ajal igas klassis käis?

See on hea küsimus. Ma täpselt ei mäleta, aga tõenäoliselt 18 õpilast. Me alustasime nii, et igas klassis on 16–18 õpilast. Mingil hetkel tuli 20 ja nüüd on siis 24 õpilast.

Mis sulle meie kooli juures kõige rohkem meeldib?

Mis mulle meeldib kooli juures kõige rohkem... Võibolla ühest küljest vabadus ise otsustada, mis on minu jaoks kõige parem ja kuidas ma tahaksin tööd teha. Aga samas kindlasti seegi, et sellest tuleneb ka vastutus. Mina vastutan, mida ma teen ja mitte keegi teine ei saa minu eest vastutada. Oluline on ka see, et siin on toredad kolleegid, kellega ma

igapäevaselt kokku puutun. No ja muidugi vahvad lapsed ning lapsevanemad. See, et me oleme siin nagu ühine pere.

Milline võiks olla meie kool 10 aasta pärast?

Ma arvan, et ega 10 aasta jooksul siin palju muutuma ei pea. Ma soovin, et meie kool jääks alati sama inimlikuks ja toredaks paigaks, kus õpilastel ja õpetajatel on lahe olla ja lapsevanematel on hea meel selle üle, et lapsed tahavad siia tulla.

Kuidas olla hea õpilane?

Ma pööraksin selle küsimuse selliselt, et kuidas olla hea inimene. Kui süda on õiges kohas, siis on õpilane ka hea.

Nüüd mõned isiklikumad küsimused ka. Kas sul on koduloomi?

Mul on koduloomi. Mul on Aafrika hiidteod, kaks rottit ja raagritsikad.

Mis on su lemmikriik, -linn, -raamat ja -söök?

Lemmikriik on tõenäoliselt Itaalia. Itaalias on mõned kaunid linnad, mis jäävad Vahemere äärde. Seal on nii palju kauneid kohti, et ma ei oska konkreetselt ühte ära tuua.

Lemmikraamatuid on mul ka mitmeid. Üks Eesti raamat on “Kõik poisid ei saa suureks”, siis mulle meeldib raamat “Seisab

TUNNE OMA ÕPETAJAT

üksi mäe peal”. Maimu Berg on minu meelest selle autor. Mulle meeldib ka “Augud” – see on üks vahva raamat. Veel nimetaks “Jane Eyre”, mis mulle lapsepõlves väga meeldis. Ma usun, et neid on veel.

Lemmi söök! Ma pakuks, et jäätis. Jäätist võin ma süüa iga ilmaga, isegi kui mul on külm.

Kas on mõni tsitaat, mis sind inspireerib?

See kuldne reegel: *“Tee teistele seda, mida sa tahad, et teised sulle teeksid.”*

Mitte vastupidi, “ära tee teistele seda, mida sa ei taha, et teised sulle teeksid”, vaid just jaatav vorm.

Lõpeta lause:

“Õnneliku elu saladus on ...õnnelik inimene ise.” Ma arvan, et kui inimene ise on õnnelik, siis ongi elu õnnelik ja teised sinu ümber on ka õnnelikud.

Lõpeta lause:

“Viimati ajas mind naerma...mu enda õpilased täna.” Me lihtsalt vestlesime lõbusalt.

Kõige meeldejäävam sündmus su elus?

Noh, ma usun, et kindlasti on kõige rohkem meelde jäänud see, kuidas minu lapsed sündisid. Iga lapse sünd on väga tähtis ja oluline muutus mu elus ja jääb meelde terveks eluks.

Ja viimane küsimus: mis on sinu sünnipäevasoov meie koolile?

Soovin meie koolile edu, jõudu ja jaksu edaspidiseks!

Algklasside õpetaja, ühtlasi ka Tartu Katoliku Hariduskeskuse üks pikaajalisemaid õpetajaid Jane Krasilnikova tähtsat soovitus jagamas.

MUUSIKANURK

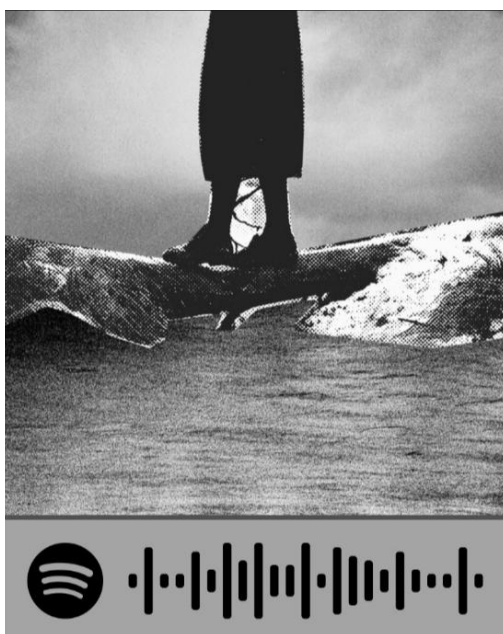
Elo-Lee Maran

Heihei, sõbrad-seltsimehed! Nagu näha, on uus inimene muusikanurga üle võtnud, selleks olen mina. Seekordne muusikanurk on omamoodi ka väike keeletund: panin kokku valiku tervelt kolmes keeles laule, tulevikus on ehk oodata ka eestikeelseid lugusid.

Перемотка – „Здравствуй“

Peremotka on lihtsalt imeline bänd, meenutab natuke Molchat Domat, žanr on miks *post-punk*'ist, *new wave*'ist ja *synth-pop*'ist. Tegu on võrdlemisi noore bändiga, tegutsevad nad aastast 2016.

Neil on nii palju häid laule, soovitan veel kaht oma lemmikut: „Старое кино“ ja „Солнце“.

Rodriguez – „Crucify your mind“

Midagi pole öelda, mees on sõnade koha pealt täielik geenius, viisid on ka väga mõnusad. Žanr on *folk funk*, meenutab Bob Dylanit.

Temalt soovitan veel mõnda laulu: „I Wonder“, „Cause“ ja „Sugarman“. Esimest korda sattusin Rodriguezt kuulama selle aasta kevadel, kui üks hea sõber teda soovitas ja mulle väga meeldis :)

Madvillain – “All Caps”

Madvillainit peetakse üheks tähtsaimaks tegijaks alternatiivse hip-hopi maailmas, seda ka põhjusega. Neil oli ainult üks album, “Madvillainy”, kuid see suutis mõjutada suurt hulka hip-hopi ja alternatiivmuusikaga tegelevaid muusikuid ning kindlasti muutis ka seda, kuidas žanr edasi kujunes. Head riimid, *backtrack* on omamoodi ning äge. Nagu ennist öeldud, on žanriks on alternatiivne hip-hop, mis mind ennast tavaliselt nii väga ei tõmba, aga see oli tõeliselt hea lugu, soovitan!

Taeko Ohnuki – “Tokai”

Žanriks on miski, mis meenutab üheaegselt *city pop*’i, *new wave*’i ja džassi. Ma väga jaapani keelt ei mõika, aga ingliskeelset tõlget lugedes selgus, et sõnad on ka päris huvitavad.

Mulle kohutavalt meeldib 70-ndate Jaapani džäss ja funk, selles lihtsalt on midagi omapärast ning mõnusat.

Kui Spotify teile meelepärane ei ole või tahate väikest vaheldust, siis soovitan YouTube’i kanalit nimega My Analog Journal. Neil on väga mõnus muusikavalik (peamiselt soul, funk, *disco* jms, kuid leidub ka muud huvitavat), millele sekundeerib hüpnootiline visuaal plaatide keerutamisest.

“Gran Turismo” – mängurist elukutseliseks võidusõitjaks

Bianca Daria Sosnovski

“Gran Turismo” on Jann Mardenborough' tõestisündinud lool põhinev film, mis tutvustab tema teekonda Gran Turismo võidusõidusimulaatori mängimisest oma magamistoas, kuni elukutseliseks võidusõitjaks saamiseni.

Filmi kokkuvõte:

Jann Mardenborough unistab saada professionaalseks võidusõitjaks vaatamata oma isa skeptitsismile. Ta sai koha Gran Turismo akadeemias ja hiljem võitis konkursi, mis tõi talle professionaalse võidusõitja koha.

Janni esimene professionaalne võidusõit toimus Nürburgring Nordschleifes, mis lõppes suure õnnetuse ja ühe pealtvaataja hukkumisega.

Pärast õnnetust moodustati meeskond Janni ja kahe GT akadeemias osalenud mängjaga, et võidelda SIM-sõitjate maine eest. Meeskond osales Le Mansi võidusõidul ja suutis tänu Janni kiiruse ja strateegiaga saavutada kolmanda koha, tõestades, et SIM-sõitjatel on koht võidusõidumaailmas.

Tegelastest:

Jann Mardenborough (Archie Madekwe) - Peategelane, kelle iseloom arenes veidi kohmakast, kuid teadlikust mängijast kartmatuks, kirglikuks ja andekaks võidusõitjaks.

Danny Moore (Orlando Bloom) - Nissani motosporti divisjoni turundusjuht, kes on ambitsioonikas ja pühendunud GT akadeemia edule, kuid tema pühendumus võib mõnikord võidusõitu segada.

Jack Salter (David Harbour) - Endine professionaalne võidusõitja ja mehaanik,

kes saab Janni mentoriks ning aitab tal arendada oma võidusõiduuskusi. Tema teravmeelsus ja tarkus lisavad filmile elavust.

Matty Davis (Darren Barnet) – Üks GT akadeemiasse valitud mängijatest. Filmi esimeses pooles on ta Janni peamine rivaal. Kuigi pisut edev, on ta täiuslik võidusõitja materjal: konkurentsivõimeline, kiire, enesekindel ja turustatav.

Nicholas Capa (Joshua Stradowski) – Elukutseline võidusõitja, kes vaatab Janni ülevalt alla ja toimib filmis antagonistina. Teda iseloomustavad ülbus, isekus ja agressiivsus.

Filmi tehniline pool:

Motospordi filmide kaameratöö on omamoodi *masterclass*, mis nõuab dünaamilist kaamera liikumist, et võidusõidu kiirust ja intensiivsust jäädvustada nii, et publik tunneks seda läbi ekraani. Võidusõidu stseenid, mis filmiti väljastpoolt autot, jäädvustati droonide ning helikopteritele ja autodele paigaldatud kaamerate abil.

Autosiseid stseene, kus näitlejaid on autos näha, filmitakse tavaliselt kahe kaameraga: üks kaamera on paigaldatud ees sõitva auto külge, võimaldades näidata juhi vaatepunkti, ning teine kaamera on tagumises autos sõitva näitlejaga, et näidata nende reaktsioone ja suhtlemist. Kuna näitlejad harilikult filmis

hullumeelseid sõidutrikke ise ei soorita, teevad kaskadöörid nende eest. CGI-d kasutati teatud stseenides realistlike ja üksikasjalike võidusõiduautode kujutamiseks (nt avarii- ja auto lahtivõtmise stseenid).

Arvamused ja soovitused:

Motospordi fänni ja võidusõidu videomängude mängijana nautisin filmielamust täiel rinnal. See film on omal moel ainulaadne, kuna see on segu mängust, võidusõidust ja päriselust, mida tasakaalustati suurepäraselt lihtsa stsenaariumiga. Loodetavasti on see film Hollywoodile eeskujuks sellest, kuidas mängu kaasata ja nendest filme teha.

Archie Madekwe esitus filmis oli meeldivalt üllatav, eriti arvestades, et see on tema esimene peategelase roll. Ta näitas suurepäraselt näitlejatööd ja suutis edukalt edastada tegelaskuju emotsioone ja haavatavust. Tema riskirohked ja emotsionaalsed stseenid tegid tegelasele pöidlahoidmise lihtsaks.

Danny Moore'i, keda mängis Orlando Bloom, roll toetava tegelasena on pigem väiksem, kuid ta mõju loole on tohutu. Ilma ta uuendusmeelsuse ja kireta oleks Jan jäänud eikellekski. Bloom näitas

võidusõidu korporatiivset poolt ja kuidas turundus võib spordile suureks takistuseks olla.

David Harbour mängis enda tüüprolli, patur aga toetav mentor, millega ta hästi hakkama sai. Tema tsitaat *"If you miss a line in the game, you reset...you miss it on the track, you could die."* pani tegelased ja minu kui vaataja mõistma, et see teekond on tõeline ja ohtlik. Tegelase tagalugu

küll veidi lahati, aga ma oleks soovinud rohkem teada saada, kuid kuna ta on

kõrvaltegelane on arusaadav, miks seda ei tehtud.

Matty Davise osatäitja Darren Barnet mängis filmi esimeses osas antagonistina ning teises osas oli Janni liitlane ja meeskonnakaaslane. Üleminek rivaalist sõbraks oli värskendav ja mul on hea meel, et tegelast ei unustatud. Oma rolli mängis ta hästi välja.

Nicholas Capat mänginud Josha Stradowski suutis oma näitlemisega mul heas mõttes vere

keema ajada. Ta mängis seda rikast, isekat ja ülbet jobu, kes peab igas *underdog-story* filmis olema ning tegi seda hästi. Mul oli lootust, et ta filmi lõpuks aktsepteerib motosporandi maailmas toimuvaid muutused, kuid seda ei juhtunud. Aga rõõmustav oli näha tema viha ja pettumust, kui ta lõpuks Jannile alla jäi.

Võidusõidufilmina oli seal ilmselgelt palju

võidusõitu. Osa stseenide puhul ma polnud kindel, et kas need on filmitud või CGI-ga tehtud, aga lahedad olid nad kõik!

Osale õhustvõtete stseenidele lisati graafika, mis näitas auto positsiooni võistluses täpselt, nagu seda näidatakse mängus ning see ühendas võidusõidu ja mängimise tõeliselt kenal viisil.

Arvan, et see film pakub eriti huvi videomängu- ja motosporandi huvilistele, aga oleks ka huvitav vaatamine inimesele, kes pole kummagagi eriti kursis. Janni kogemus võimatu unistuse ja

ebaõnnestumisest hoolimata edasi proovimisega on kindlasti midagi, millega iga vaataja saaks samastuda.

Omaloomingunurk

Ühel imeilusil päeval, järve ääres me mängisime.

Kõlasid naerukilked, särasid silmad.

Alatiseks meelde jääb see sillerdav vesi.

Igavesti mäletan su hääle kõla.

Ma ajasin sind taga, sa jooksid ees.

Muule sel hetkel ei mõelnud me,

kui põnevale mängule.

Väiksed jalad tatsasid rohelisel murul,
halba aimamatult kargasid.

Siis aga eksisid sa pilliroo sisse,

rohkem ma sind ei näinudki.

Saabus vaikus ja mu naeratus vaibus.

Kuid päike endiselt nii ilusalt säras
nagu ta polekski näinud, mis juhtus.

Nüüd alati, kui teda vaatan,
meenuvad mulle su naerukilked sel kurval
päeval,
mil sa mu jõe äärde jätsid.

Karoliine Nõmmik

Huvitavad faktid:

- **Ginger Spice (Geri Halliwell) mängib Janni ema.**
- **Film esilinastus ringrajal Circuit de Spa-Francorchamps 2023 Belgia Grand Prix' ajal.**
- **Archie Madakwe sai oma juhiloa nädal enne filmimise algamist.**
- **Jann Madenborough ise on filmi kaasprodutsent ja Archie Madekwe kaskadöör.**

Saabuvate unede nägu,

mis vaatas vastu küünlaleegist.

Lahti olev raamat ja sel toetuvad valged
malendid.

Üksik pintsak toolileenil rippumas,
kogudes endasse sajandite tolmu.

Ruumis valitsemas karjuv tühjus.

Akende taga aina tõusev ja loojuv päike,

mis justkui midagi ootaks.

Küünlavaha vaikselt noodiehti rikkumas,
mis teetassi kõrval magasid.

Lahti olev tühi kohviplekine märkmik,
mille kõrval lamas täis sullepea.

Just nii jättis taha maha oma toa,
kus oli aastaid vaikus üritanud luua
maailma,
mis oleks tema omast parem.

Karoliine Nõmmik

Maa ja ilm

Kuskilt kukkus muna,
kukkus kuskile.
Munast sündis Tema.
Lõi sünge looduse,
sillerdava järvevee,
mustavad metsad.
Lõi helendava Linnutee
ja laotas taevatähed.
Kuuest käest said inimesed,
habemest said tuuled.
Tema läks Linnuteele,
munakoor läks Kuule.

*(10. klassi Annabreti ja Anna Greta
tekkemüütiline luule.)*

Kaljo Pöld "Linnutee" 1988

Oktoobrikuu horoskoop

Tervist! TaroKaro ennustab teile ka sel aastal!
Muidugi ei pea kõike 100 protsenti tõepähe
võtma :)

Jäär (21. märts–20. aprill)

See kuu tuleb teil üsna lõbus. Katsetate palju
uut ja lähete lõpuks sinna trenni, kuhu olete

alati mõelnud minna. Kui tegemist on
juhuslikult tantsutrenniga, vaadake aga ette!
Suure tõenäosusega murrate hoogsalt
tantsides oma varbaluu. Peale seda ei ole teil
tükk aega võimalik trennis käia. Küll aga
teete sellel ajal palju muud huvitavat: leiate
endale uusi hobisid ja huvisid. Ärge laske
end millelgi tagasi hoida!

Sõnn (21. aprill–20. mai)

Oktoobrikuu töötab teil tulla täis üllatusi. Teile seatakse teele ette uusi takistusi ja nende läbimisel õpite palju uut. Näiteks läheb teil sel kuul kindlasti katki teie lemmiktool söögilaua taga. Te istute sellele ühel päeval valesti peale ning toolil tulevad jalad alt. Juhtunust õpite, et asju peab rahulikult võtma ja mitte kiirustama. Te ju ei taha, et ka teil jalad alt tuleks!

Kaksikud (21. mai–20. juuni)

Suurem osa teie kuust kulub kellegi teisega tegelemise peale. Näiteks tahavad teie taimed millegipärast eluga alla anda. Mõtlete ja nuputate palju, mida te valesti teete ja proovite neid tõsta ühe aknalaua pealt teisele, aga miski ei tundu nagu sobivat. Ilmselt jätab teie lemmiktaim oma elu, aga pole hullu! Leiate uue (ärge unustage oma taimi kasta, saladus võib selles peituda).

Vähk (21. juuni–22. juuni)

Oktoobris on teil palju vaba aega, millega te ei oska midagi pihta hakata. Koolis või tööl on vähe ülesandeid ja telefonis tunduvad ka juba kõik mängud läbi mängitud olevat. Suures igavuses otsustate teha IQ-testi, mille tulemuse üle te sugugi rõõmus ei ole. Hakkate üle mõtlema ja arvate, et olete teistest palju

halvem. Kuu lõpu poole aga otsustate testi uuesti teha ja saate teada, et tegelikkuses on teie IQ keskmisest kõrgem. Seega raiskasite oma aega mõttetu muretsemise peale.

Lõvi (23. juuli–22. august)

Sel kuul painavad teid rahaprobleemid (suuremad kui tavaliselt). Korjate tänavalt üles iga sendi, kuni lõpuks olete õnnega koos ja teile jalutab vastu 50-eurone. Minu soovitus teile oleks see hoiupõrsasse panna ja seda mitte kohe riiete peale raisata, nagu teil kombeks on, aga kangekaelne, nagu te olete, ostate selle eest ikkagi uue mantli. Olete nüüd 50 euro võrra vaesem, aga vähemalt on teil uus mantel, millega talvele vastu astuda.

Neitsi (23. august–22. september)

Oktoobrikuus on teil kirjutamise ja rääkimisega raskusi. Sõnad justkui oleksid kogu aeg keele taga kinni. Paar korda ütlete ühe sõna asemel teise ja ajate inimesed segadusse, mille tagajärjel saavad nad teist valesti aru. Hakkate juba muretsema, et mis teil küll viga võiks olla. Tõenäoliselt on see suur üleväsimus. Minu soovitus teile on õigel ajal magama minna ja mitte igal õhtul viis episoodi oma lemmikseriaali vaadata.

Kaalud (23. september–22. oktoober)

Selle kuu alguses avastate, et sinine on tegelikult päris ilus värv. Selle tagajärjel kogute prillikarpe, telefonikaasi jne. Varsti vahetate isegi oma senise voodipesu erksinise vastu välja ja viskate vana minema. Kahjuks läheb kuu lõpus teie sinisevaimustus üle. Hakkate seda värvi jälestama ja igatsete tagasi oma igavat valget voodipesu. Siinkohal mul soovitusel ja nõuanded kahjuks puuduvad.

Skorpion (23. oktoober–22. november)

Oktoobrikuus selgub, et teil on kodus liiga palju mõttetuid, kasutuid asju. Hakkate neid ükshaaval teistele laiali jagama, mida te aga hiljem kahetsete. Annate ära oma lemmikkaisukaru, ilma milleta te enam magada ei saa. Lunate seda tagasi, aga mis tehtud, see tehtud. Enam te seda tagasi ei saa. Ostke parem uus ja ilusam, vana oli niikuinii tolmune.

Ambur (23. november–22. detsember)

Sel kuul avastate enda jaoks kunsti. Hakkate käima kunstimuuseumite vahet ja üritate ka ise midagi joonistada või maalida. Muidugi ei tule see teil kohe alguses välja, aga sellest pole midagi. Mida rohkem te teiste kunsti vaatate ja selle üle mõtlete, seda paremaks muutuvad ka

teie enda oskused. Võib juhtuda ka, et kingite kellelegi enda tehtud maali, mis teie arust väga hea välja näeb, aga inimene, kellele maali kingite, selle üle sugugi ei rõõmusta. Juhtunu peale solvute ja jätate kunsti sinnapaika.

Kaljukits (22. detsember–19. jaanuar)

Sel kuul tuleb teil hea mõte minna jõeale paadiga sõitma. Alguses on teil muidugi väga tore, aga kuna teil puuduvad igasugused oskused paadiga sõita, läheb see ümber. Lõpetate külmas vees, mille tagajärjel saate endale külge tugeva nohu. Haigus hoiab teid tükk aega tagasi, aga kuu lõpuks olete terve kui purikas. Otsustate isegi uuesti paadisõitu proovida, seekord panete selga soojemad riided, arvates, et see teid päästab (ei päästa).

Veevalaja (20. jaanuar–19. veebruar)

Ärkate ühel ööl õudusunenäo peale üles. Unenägu sisaldas endas teie enda varju, mis teid taga ajas ning lõpuks ka kätte sai. Kuu lõpuks läheb hirm juba nii suureks, et väldite igasugust kokkupuudet oma varjuga. Tahate olla ainult väga valges või kottipimedas, et teie varju näha ei oleks. Lõpuks aga näete uut unenägu, kus teie vari teile selgitab, et tahtis teid ainult trenniga aidata, sellepärast ta teid

HOROSKOOP

taga ajaski, et teid jooksmas sundida. Peale seda on teie hirm oma varju ees läinud ja saate uuesti rahu nautida.

Kalad (20. veebruar–20. märts)

Ühel varajasel oktoobrihommikul leiab end metsast matkamast. Tee peal seisab aga maha kukkunud haab, mille otsa te kogemata komistate. Saate looduse (eriti haavapuude) peale nii vihaseks, et väldite seda kogu järgneva kuu, mis ei ole eriliselt hea idee. Isegi, kui teie tuttavad kutsuvad teid kaunile jalutuskäigule looduses, keeldute kangekaelselt.

Kuu keskpaiku aga maandub teie aknale ilus rasvatihane, kes teid oma kauni lauluga lummab ja teie armastuse looduse vastu taastab.

